

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id.
Pagant per anys, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
IMPRENTA
CARRER DE FORTUNY, NÚM. 2 TERS.
TELÈFONS
REDACCIÓ, 723 - IMPRENTA, 2.298

ANY X-NUM. 2.862

BARCELONA, DISSABTE 11 DE JANER DE 1913

UN NÚMERO, 5 CENTIM

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Dilluns 13 Janer y dies següents

EXPOSICIÓ ESPECIAL y venda de

GUANTS y PUNTILLES

Perfumeria, Flors, Vels pera
capell, Cutilles, Refajos, Sa-
bateria y genre de punt pera
senyores y caballers

Mocadors, Llansols, Mantelets

Tapa-safates Macasars

Tarjetes de visita, Caixes paper

Caixes festó, Saquets pell etc. etc.

Ocasions excepcionals

durant els dies d'exposició

Bàsculas-Caixes
Pibernat pera Cabals
Avinyó, 8-10

En Maura torna a la política

LA FARSA

Per tota la península ha tornat a es-
ser cridat el nom de Maura, amb sor-
presa estrident. Al revés del déu bíblic,
ha vist en el setè dia de la seva re-
tirada que era dolenta la seva obra y des-
prés d'haver abandonat al rei, a l'Estat
y als seus, torna a fer guarda al costat
de la corona y a ser emperador de les
hostes conservadores. Per què? Perquè sí.
Per la raó mateixa que'l faltà a ésser
l'àngel revoltat de la monarquia, per un
decret de la seva voluntat sobeïra.

De quina pasta estarà fet aquest ho-
me que així juga, com un infant, amb
els reis, els parlaments y els pobles? O
és que tal volta no existeix en la seva
ànima altre imperi que'l baix instint
de l'odi al contrari? Cregué, potser, que
amb la seva retirada els liberals cau-
rien, baixant el front, com uns acusats;
que'l poder moderador se playaria com
un orfe; que la nació sencera cercaria
endevades la claror de l'horitzó, enfor-
çant per la desaparició de l'irradiació del
geni den Maura, y veient que'l libe-
ralisme seguia, y veient que'l libe-
ralisme cantava alegre que'l rei s'aferrava,
el poble cantava alegre que'l fossin arri-
bades unes inesperades pasques, ell, l'om-
nipotent frustrat, torna a ocupar el seu
lloc? En nom de què? En nom del seu
odi. Si aleva la seva caiguda, que
altra vegada torni a exacerbar-se la re-
núncia popular.

En Maura demostra que damunt d'ell
plana també la decadència espanyola. Els
liberals no han modificat la seva con-
ducta. Per què, doncs, s'empenedix? La
disciplina del partit conservador era for-
ta, la seva fidelitat en en Maura lle-
gendaria y fòra de tot dubte y de tota
necessitat de prova. Per què la fa servir
d'excusa pera la seva tornada? Incom-
preensible, incompreensible tot. No resta
altre comentari a fer que considerar en
en Maura com un polític més, sense'l
caràcter que se li atribuïa, sense la se-
rieietat amb que se l'imaginava. Procedeix
lleugerament, per pensades y cops de cap.
No hi ha entre ell y els restants políti-
castres més distinció que unes barbes blan-
ques en les quals la fama va posar for-
tut de varo digne de Plutarco, y que
han quedat reduïdes, com la seva retò-
rica, a ésser les barbes y la retòrica d'un
Sinaf escenogràfic.

Avui, com ahir... Tot torna a ésser sem-
blant, menys lo que's veia darrera den
Maura. Amb la retirada, era un partit
conservador més feble, però més tolerant;
era també la pau. Amb la seva tornada,
darrera den Maura se redressa el partit
conservador dels tràgics destins.

En Maura ha posat fi a una farsa,
però el drama torna a anunciar-se, amb
la reaparició del seu primer actor.

La carta

d'empenediment

La carta que'l senyor Maura ha dirigit al
general Azcárraga y al senyor Dato en
contestació al missatge que li dirigí'l partit
conservador, diu així:

«Queridíssims amics: Los acuerdos y las manifestaciones que ustedes me comunican en respuesta a mi carta del día primero, abruman mi gratitud, mas lo que trato es realidad de tanta monta para el bien nacional que, delante de ellas, nuestras personas, aun juntas, poco significan.

De lo que dije nada es nuevo, ni siquiera la adhesión a esta misma causa. Negándose el partido entero a aceptar mi renuncia, al frente de él permanezco y todavía me reconforta y alienta más su declaración de solidaridad unánime y afectuosa; pero advertian ustedes que el asunto substancial queda tal como lo expuse en mi nota, del 31 de Diciembre, donde llevé, con efecto, la voz de todos. La ratifico, señalandamente sus párrafos finales.

Por ahora, no nos incumben, ni podemos más. Seria gran velleja degradar la confianza puesta en nosotros convirtiéndola en fútil vanagloria. Significa tremenda responsabilidad y me obliga proporcionalmente a sentar y aquilatar en cada trance las probabilidades de que no resulte defraudada.

La sola política que podemos practicar, tiempo ha definida, fracasaria, aun contando con plena confianza de la Corona, si faltara apoyo ostensible de la verdadera opinión pública, sin la cual no se puede ni sabría yo gobernar.

Para servir de veras a la Patria y al Trono está siempre pronto su afino.—Antonio Maura.

Dr. Serrallach *Vies urinarias*
12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40.
Consulta económica, de 7 a 9. Jovellanos, 9 a 9

El miting de demà

El jovent que lluita

Els darrers episodis llastimosos de la decadència—y ja casi caiguda— política espanyola, constitueixen un tristíssim espectacle d'agotament y de vellesa. Cauen de vells els partits dinásticos. Són agonitzants que ja no més se reanimen un poc davant la taula parada del pressupost. Tot l'edifici del règim vigent, esquerdat, corcat, podrit, s'en va a terra. Y els escassos y no gaire fermes puntals que li restaven van desapareixent. Es la fi. Es la vergonyosa mort de lo que entre vergonyes ha viscut.

En aquesta hora el jovent ha d'aixecar el seu crit y ha d'ocupar el seu lloc. Enfront de les velluries y de les agonies, l'entusiasme y la fe dels joves han d'afirmar-se amb brau ardiment. Entre les fosques tempestoses del present, la paraula clàssica de la joventut ha de fer girar els ulls vers les noves clarsors.

Comprentent aquest deure el jovent federal nacionalista republicà de Catalunya s'apressa a parlar al poble y formar en les files de combat. Y aquest jovent nostre que lluita, simbolitza totes les confiances de redempció, tot l'avenir de la terra catalana y de la terra espanyola, perquè aplega en un ideal sintètic la renovació democràtica representada per la República y la renovació nacionalista representada pel catalanisme.

Si el futur d'aquest pobre país d'Espanya hagués d'assemblar-se al seu pasat y al seu present, seria forçós abandonar les últimes esperances, tancar totes les finestres que de cara al demà hem obert els catalans y els pocs espanyols superiors al medi en que vivien. Pera no caure en els perills fatals del pessimisme, cal mostrar urgentment al poble que mentres un sol se pon, un altre sol s'alça, que mentres la vella s'en va entre opobris y ruïnes, una joventut arriba entre promeses y amb soroll de batalla.

Joventut es coratge, es impetuositat, es fe y es abnegació. El nostre jovent proclamarà demà aquestes virtuts constructives, oposant als viciis destructors que estan acabant d'ensorrar l'Estat espanyol.

Després dels dies de baixa política, després del fàstic moral y adhuc físic que les querelles dels dinásticos ens han fet sentir, serà bo tenir demà un matí d'entusiasme juvenil y d'esperances aconsoladores.

ECOS

EN RIBERA y Rovira es un home que li escoria, si fos, naturalment, més alt y més gros, la pell y la massa d'Hércules. Ha llensat Portugal sobre Catalunya y Catalunya sobre Portugal. Ha escrit versos, llibres geogràfics, econòmics y lírics, ha donat conferències a tot arreu, ha parlat en tots els mitings, ha anat per aquí y per allà, ha intervingut en afers mercantils. No li manca més que ésser inventor.

Ell, es clar, havia traduït les obres den Juli Dantas y ara es troba que «El sopar dels cardenals» y «Roses de tot l'any», que ell havia traduït al català, triomfen en l'escena castellana, donant un bon trimestre als seus traductors. En Ribera y Rovira està indignat, però un home múltiple com ell no's dona, y dirigint-se en Dantas li ha demanat, obsequiant, el permís pera traduir al castellà, la seva obra «El portier vert».

Així, a primera vista, sembla que no es gaire catalanista així, però en Ribera, roman així:

—Es un arma com qualsevol altre lo que he fet. Mentre jo, un escriptor català, veia com se desfogorava en els kioscos la meua traducció, un escriptor castellà amb la mateixa traducció triomfava en els nostres teatres y obtenia bons ingressos.

—Així, a més traductors den Dantas els guanyarà per mi.

—Justament. Y un escriptor castellà no cobraria y un de català, sí.

Bó o dolent, convinguem, amics, que den Ribera y Rovira es un curiós imperialisme.

CORRECTE, INDIFFERENT, com el que agafa un cotxe, avui pujarà en l'express de retorn a París en Pere Inglada. Cap allà al mar tornarà a Barcelona. Aleshores, farà la seva exposició de dibuixos y d'aiguels-forts?

L'Inglada, se mostra sempre enigmàtic pera les amicals interrogacions, y ni l'afecte dels íntims trenca la seva impenetrabilitat. Perquè si hi ha un home equànim a Catalunya es l'Inglada. Ell no riu, somriu; parla baix, no mou mai els braços, no exhibeix en la cara rasurada'l rictus de cap emoció. El mateix monòton, en ell esdevindrà cridaner, car ell complex a meravella'l dictat den Brummell, d'un pel món etres chics, sense obligar a ningú a girar el cap.

Potser la més exacta definició que podriem fer-li, encara que poques de sol, seria aquesta: «El seu nom no pot ésser dit ni escrit, en diminutiu, ni en augmentatiu». La nostra llengua tan propícia a estufar els noms, se detura davant del seu, que serà sempre Pere Inglada. Perquè la condició precisa de tot «dandy», y per lo tant seva, resideix en rebutjar la familiaritat. L'Octavi de Romeu — a qui per primera volta, tenim el gust de saludar en EL POBLE — diu que un dandy voldria morir en els braços d'un tal amic que haventnos conegut de tota la vida y estimantnos amb tota l'ànima, mai haguéssim tractat de tu.

Un bon embotador, l'Inglada, de Catalunya a París, entremitg dels artistes y entremitg dels mondans. Un Buchingam que's guardaria prou de deixar caure perles darrera seu.

SOTALS nostres balcons, crida la gentada, que espera s'obrin les portes del Liceu. Hi ha una doble filera que's perd cap a les Rambles. Es que estem en plena efervescència lírica. La Barrientos, a Valls, fa parlar les fàbriques pera que's obrers puguin aclamar-la; en Titta Ruffo, atraiu a la multitud com els vells cantants, y a l'Elvira Hilda, tota plena de gracia, demà dimenge, un grup d'admiradors li ofereix a la nit en el restaurant Pínc, un banquet.

Sembla que hi assistiran algunes senyores que a més d'admirar-la, volen testimoniar-li son agraïment, per no haverse negat mai a pendre part en les diverses funcions de beneficència organitzades. Serà una festa digna de la gran artista catalana.

Les roses de la taula serán totes vermelles. L'Hidalgó té una predilecció pel color vermell en el vestir, en les plomes dels seus barrets, en el paper de les seves cartes. El seu retrat, l'està fent en Marián Andreu.

DEMA ENS ocuparem largament, y amb la cura que's mereix, de l'exposició de pintures y escultures organitzada pel «Saló de les Arts y els Artistes», que anit s'obri en les galeries del Palau Català.

Avensarem amb tot, que exposen en ella les seves obres, els artistes Canals, Carles, Colom, Elías (Apa), Gali, Labarta, Matibol, Mir, Nogués Pascual, Smith, Torres García y Vayreda (pintura), y Borrell, Nicolau, Monagal y Andreu, (esculptura).

Es una de les més belles manifestacions del jovent art de nostra terra.

El monument an en Verdaguer

Per si encara hi som a temps

Al Palau de la Generalitat estan exposats els tres projectes que's senyors Oslé, Pericas-Borrell y Arnau-Soler y March han presentat pera erigir un monument que perpetui dignament entre nosaltres la memoria de l'excel·lent poeta mossèn Jacint Verdaguer.

Avui ha de donar-se'l veredict, triant entre les tres obres. Per si encara hi som a temps, volem fer coacció; una feble y modesta coacció. En el nostre concepte, el promi, consistent en encarregar l'obra an alguns dels artistes anomenats, no deu ni pot en conciencia concedir-se a cap d'ells.

Descartem el projecte de l'Arnau, perquè en l'opinió de tothom ja ho està. En queden dos únicament: el dels germans Oslé y el dels senyors Pericas y Borrell-Nicolau.

Els senyors Oslé han presentat al concurs definitiu una bella, hermosíssima estatua de dona.

El senyor Borrell-Nicolau ha presentat al mateix un relleu admirable (encara que potser no prou original) y una correcta figura.

Molt bé; al costat d'això, el senyor Pericas y els senyors Oslé presenten uns projectes arquitectònics completament inadmissibles.

Ni aquella rodona de l'un, amb la ridícula columna al mitg; ni aquella massa informe, amb aquella creu que deuria arribar no sabem aquell, són coses aptes pera col·locar en nostres vies.

Tinguin present els jurats quan se trobin davant de la bella estatua dels Oslé y de l'admirable relleu den Borrell Nicolau, que molt, però molt hermoses són certes figures del monument al doctor Robert y aquest, en conjunt, no es esvelt, ni aïros, ni té visualitat; que's relleu del monument a Colón y algunes de les seves figures són forsa hermoses, lo que no impideix que'l total sigui una espalmatoria que's molesta desde'l Parc al peu de Montjuïc, desde la plassa de Catalunya fins a què'l vaixell ha perdut de vista les platges de Barcelona.

Ja n'hi ha prou d'aquesta mena de monuments en les quals s'hi enterren els diners y després ens avergonyeixen.

Prou fons de botiga del carrer de Ferran, prou monuments estrafalaris. La terrible mania de l'originalitat ens aturà. Mireu: de totes les noves cases de Barcelona, les que més bé queden són aquelles d'un estil neo-clàssic que podem admirar avui en el Passeig de Gracia y carrers del voltant; les que més fàstic fan són aquestes coses modernistes a qual estil tira lo dels Oslé, o aquestes altres coses sense estil a que s'assembla com dugues gotes d'aigua el projecte del senyor Pericas.

Tenen mèrits els projectes, es indubtable; però el premi, a ningú. Cap dels projectes complex amb l'importància que hauria de tenir com a homenatge al gran poeta ni com a ornat de la ciutat.

R. R.

Articles del doctor Martí y Julià

Segeixen les llistes:

De Barcelona.—Pere Corominas, Santiago Gubern, Enric Mainés, Joan Casellas, Josep Cuadras, Andreu Soler, M. Miquel Pardo, Josep Serra, Jaume Ventós, Emili Segimont, Josep Grau, J. Serra y Durban, Francisco Bonet, J. Cortadellas, Vicens Comas, Esteve Casas, Antoni Alsina, Josep Català, Pau Canalias, Antoni Pascual.

L'Associació Catalanista de Gracia prega a les entitats que tenen talonaris pera enviar, que se serveixin enviarlos per tot el dia quinze del corrent, poguent inscriurhi fins aquesta data als subscriptors que encara hi manquin.

An aquesta Redacció y altres llocs de subscripció, s'acceptaran les inscripcions dels que ho desitgin fins al 15 del corrent, que quedarán retirades y entregades a l'entitat organitzadora.

CIUTADANS:

Davant la farsa indigna que està representant el partit conservador, la «Joventut Federal Nacionalista Republicana», us convoca al

GRAN MITING

que tindrà lloc en el

TEATRE SALA IMPERI

el vinent diumenge dia 12 de Janer, a l's onze del matí.

Parlarán els senyors: Xavier Gambús, Joan Loperena, de Reus, Josep M. Mallafre y Tort, Oriol Martorell, Andreu Nin, Albert Solsona y Josep Sales, de Lleida y Enric Vila.

La frívola gazetilla

Feminisme actiu

Sembla que aquest calificatiu de «frívola» amb que s'honora aquesta secció, s'ho porti: cada dia ens toca tractar temes femenins; no'n sab greu, ans al contrari; ho fem constar simplement.

A la costa japonesa existeix una diminuta colonia que compta amb un sol poblet. La població masculina no hi pinta res: desempenyen un paper semblant al de les abelles mascles: en canvi, la dona es a la vegada reina y sustentacle de la família. Porta el nom de ninfa, y a fe que's hi escua, car la seva principal ocupació consisteix en submergir-se en el mar, sovint procelós, pera cercar les precioses perles que dormen en els abims.

Donada aquesta decidida organització matriarcal, fàcil es comprendre l'alegria de la família cada cop que neix una noia; en canvi, el naixement dels varons es considerat com una greu desgracia, com una carga inútil pera la comunitat.

Desde's quatre anys la noia es portada al mar pera ensenyar-li de nedar. Als treze anys es admesa en la privilegiada categoria de les ninfes, y la neòfita comença a treballar pera formar-se el seu «trousseau» de núvia. La majoria arriba a aplegar una bella dot.

En aquesta colonia els homes més que a la beutat de les dones atén a la seva pericia nautica; la bona nedadora té probabilitats de fer un bon casament.

Aquestes ninfes s'emmariden generalment dels 16 als 20 anys; però continuen treballant en el mar fins a la quarantena. Y encara, quan cedeixen el seu lloc, no es pera entregar-se al «dolce far niente», sinó pera educar als fills y als nets.

Però, ah, cares lectores, aquesta activa vida que li dona tota l'lei de preeminències, li lleva la delicada gracia que entre nosaltres s'estima com un tresor preuat; aquestes ninfes japoneses són éssers robustos, de muscles fermes, de fàcil bronzada. Y heus aquí un dilema que sortintnos un xic de la frivoltat—podriem proposar a les sufragistes europees: o's guanyeu la vida enllitgintse o's conserveu belles, vivint soia la protecció dels homes.

Qüestions econòmiques

L'emigració

El nostre estimat amic don Eduard Calvet presentà al Congrés d'Econòmiques d'Amics del País una lluminosa ponència sobre l'Emigració.

Heus aquí el resum en que sintetitza el notable economista les seves conclusions: «La meua tesi es que si Espanya està buscant millorar, no es emigrar com ho ha de resoldre. Ho ha de fer per si mateixa, no aiant a recullir les molles dels altres. La riquesa no s'hi ha de portar de fóra, sinó que s'ha de crear dintre. Allí ont els espanyols han d'ocupar una situació inferior irremediable, no han de contribuir certament a elevar nostre nivell mundial. Espanya no ha de servir pera proporcionar treballadors y criats, sinó, de cas, capitals quan els tinguem sobers, productes, y, amb ells, viatjants de comers y intellectuals que's enllairin. Jo no puc creure mai que lo que s'ha considerat sempre com un dels mals socials, una mesura desesperada y l'últim dels extrems, pugui ésser objecte d'aquesta mena de poesia de l'emigració que s'està fent en els darrers anys. Quan una nació té, com la nostra, tant territori inculte y despoblat, tant latifundi y provincies desertes grans com un regne, anar a llaurar terres agenes y a poblarles, me sembla una orientació detestable.»

Una fallida a Marsella

Considerem d'interès pera el nostre comerç que tanta relació té amb Marsella, la següent notícia que retalem d'un diari francès:

«Un telegrama de Marsella anunciava la fallida d'una banca, «Elie Rodrigue et Compagnie», qual passiu s'evalua en 14 milions de francs. S'afegeix que la «Societat Marsellesa» està compromesa per una suma de quatre milions de francs en aquesta fallida.

Es exacte que la casa «Elie Rodrigue et Compagnie» de Marsella, la qual no es pas una banca, sinó una industria, se troba en una situació difícil y que M. Rodrigue es vispresident del Consell d'Administració de la «Societat Marsellesa».

Se declara en aquesta Societat que la intervenció d'un grup d'amics serà probablement suficient pera permetre a M. Rodrigue aplassar les dificultats sorgides, que en tot cas, no esperarien més que an ell.

Una almoïna espiritual

Pensem que l'avaria de l'ànima deu ésser indubtablement la més repugnant de totes.
P. BERTRANA.

Es tant trista la situació dels assilats, que començ a cor més egoista. Un assilat produïx sentiment y el plor amarc que se'n deriva, transforma la naturalesa tota. L'assilat imita el cec de naixença. Ignora la beutat del món y reclos dins les parets blanques y macises, no anyora ni espera contemplar la vida. No s'imagina el plaer de sortir de l'assil, ni el goig de romandre en la carinyosa companyia dels homes y de les dones, y sofreix sense comprendre, la tortura de una reclusió potser perpetua, ont l'ànima no pot florir il·lusions placentes.

Els assilats tenen ulls com nosaltres, però no penetren el sentit de la vida ni reflexen l'augusta armonia de les persones que s'estimen y disfruten la llibertat; els seus ulls són quiets, com un llac sense frencs d'ones; els seus ulls viuen dins una pau monòtona d'ergastula y, en èxtasi, sembla que esforin la mirada, pera escutar el misteri. El misteri pera ells es tant obsessiu com pera nosaltres ho es l'existència de Déu. Els assilats viuen en somni etern, sense que's resulta impossible. Per això són cecs. Per això no's serveixen els ulls. Ulls ínfils, ulls reflexius, però sense imatges, sense visions de la pura realitat. Els assilats viuen en somni etern, sense camins, no més amb el del sacrifici. Els ulls han de semblar l'esponja humida que regala quan se l'expressen, es dir, els ulls han de tenir noció de la manera que'l món es compost. Que si se'n interroga, expliquin lo que saben. Y els ulls dels assilats no més diuen una cosa: compassió.

La compassió que proclamen els ulls dels assilats necessita una caritat afectuosa, que trampí sense perill en l'interior ubac de les consciències de l'infancia assilada. Caritat engendradora de nova vida que transformi amb la robustesa del seu medi, la visió negra y paorosa dels assilats que ingentment creixen, sense tenir idea de créixer y desconeixent en absolut la nostra vida d'amor y llibertat. En fi, precisa als assilats la caritat noble, digna, consoladora, que'l prosista il·lustre Prudenci Bertrana se permet oferir, mentres sigui secundada la seva prestigiosa iniciativa, per bones persones, de sentiments elevats, encara que la tendència política, religiosa o social que puguin ostentar, sigui oposada a la del criteri del seu autor, Prudenci Bertrana.

Qui sab si l'almoina espiritual que demana en Bertrana, y que convidaria aplicar als assilats, cercant-la, la trobariem establerta en les teories de Herbert Spencer.

Poble, Ajuntament, Diputació, acull la idea de redimir als pobres assilats, que en la gavia els aucells moren de tristesa. Y el remei el porta la llum de la naturalesa.

F. ARMENGOL BURGUES

Sabadell.

Els catalans foru de Catalunya

L'Institut d'Estudis Catalans de Buenos Aires, no para en la seva tasca cultural.

En el darrer número d'«El Correo de Catalunya» que's publica a la capital del Plata, hi trobem aquesta ressenya d'una conferència del benemèrit Dr. Dedeu:

El doctor Dedeu parlà extensament del gran poeta català, en Manuel de Cabanyes que tingué sos dies de gloria a primeres del segle passat.

Desde molt abans de començar la vetllada, ja no s'hi podia donar un pas pels salons de l'Institut. Estava el local ple a vessar, donant-li relleu la presència de nombroses senyores y senyors.

El senyor Román Macaya, vispresident de l'Institut, feu l'elogi del conferenciant amb breus y ajustades paraules.

El senyor Dedeu començà ocupant-se en de l'Institut, feu l'elogi del conferenciant a la majoria dels genis que ha produït la terra espanyola especialment Cervantes, Lope de Vega, Calderón, Gracián, Argensola, etc. De Quevedo digué que fou el satíric més gran que s'ha conegut després d'Aristòfanes.

Clars y interessantsíssimes consideracions feu el conferenciant sobre'l culturisme y el conceptisme. Recordà a Góngora, al que fustegia una mica.

La literatura estrangera especialment la italiana, francesa y anglesa, foren també objecte d'estudi per part del senyor Dedeu especialment l'epilèptica den Marini y la del malthumor Boileau.

TRIBUNALS Y JUTJATS

AUDIENCIA PROVINCIAL

En la secció primera s'hi celebrà un judici oral contra J. M. que a Vic se barallà amb un engendriment un tret que ferí greument en un bras.

El fiscal aprecià l'atenuant d'arrebato y obcecació y demanà no més pera el processat 10 mesos y un dia de presó y una indemnització de 262 pessetes.

El defensor senyor Maza sollicità l'absolució.

En altre oral celebrat en la mateixa secció, el fiscal retirà l'acusació contra el processat que ho era per lesions y al qual defensava el senyor Servà.

En la secció segona comparegué L. R. acusat del delicte d'estafa, per haver llogat amb altres companys unes bicicletes, que encara corren.

Quatre mesos y un dia demanà pera ell el fiscal contra el parer del defensor senyor Segarra.

Altres judicis senyalats en la mateixa secció se sospengueren per no haverse dignat compareixer els processats.

Finalment en la secció tercera comparegueren dos individus als quals detingué un carrabiner a Sans, trobantlos una petita partida de tabac de contrabandol.

L'advocat de l'Estat demanà a la Sala que imposés als processats 150 pessetes de multa a cada un, y el defensor senyor Puig, naturalment, que'ls absolguí.

Tots aquests judicis quedaren closos pera sentència.

Sonyalaments para avul

Sala primera de lo civil. — Jutjat de l'Hospital. Major quantia entre l'Hospital de Terrassa y donya Carme Barangé.

Sala segona. — Incident entre'ls síndics de la fallida Durán y Durán Medinas.

Secció primera de lo criminal. — Orals per dispar contra Joan Arbós, per lesions contra Ladislau Ferrándiz y per estafa contra Joan Tolosa.

Secció segona. — Orals per resistència contra Carles Selva, per furt contra Josep Botet y per dispar contra Jaume Porta.

JUTJAT DE GUARDA. — El del districte de l'Universitat instruí 10 diligències, ordenant la detenció de dos individus.

Fou substituït en la guarda pel del districte de la Barceloneta, escrivania Cu-lebras.

ESPECTACLES

Gran Teatre del Liceu
Avui dissabte, 39 funció d'abono. Segona presentació de

Guillem Ibo
amb l'òpera en tres actes del mestre Massenet, «Werther». A les nou.

Nota: Diumenge tard, única funció en que pren part el notable bariton Tito Ruffo, cantant l'òpera «Il Barbiere di Siviglia» se despatxa en Comptaduria. Pròxima setmana, estrena del ball «Les Deux Pigeons» música del mestre Messager.

TEATRE COMIC. — Grans funcions d'òpera espanyola y sarsuela per la companyia que dirigeix el mestre Cont. Diumenge 12 de janer. Tard, a dos quarts de quatre, funció sen-cera. Primer, la preciosa sarsuela en tres actes «El anillo de hierro». Segon, la famosa obra històrica en tres actes «La guerra Santa». Nit a dos quarts de deu la grandiosa obra «El salto

del Pasiego. Entrada y butaca a pla. Se despatxa en Comptaduria sens augment de preu.

Teatre Novetats

Gran companyia Còmic-Dramàtica de **RICARD CALVO** i **Lola Velázquez**

Ultims dies de la temporada. Nit a un quart de deu, benefici de la primera actriu Lola Velázquez: «El patio», estrena «Rosas de todo el año» de F. de Vilaspre; y «A la luz de la luna». Demà diumenge, a dos quarts de quatre, última de tarde «Reinar despues de morir» y «El patio». Nit, programa repetició del benefici de Lola Velázquez. Dilluns benefici de Ricard Calvo. Se despatxa en Comptaduria.

Eldorado. — COMPANYIA Villagómez. Avui dissabte, programa colossal. «Las cacañas» y estrena de la comedia en dos actes, «El nido de la paloma». Diumenge, tarde y nit, «El nido de la paloma» y «Las viudas alegres».

Teatre Apolo. — Avui dissabte, programa colossal. Nit a un quart de deu, el famós drama en set actes «Don Alvaro o la fuerza del sino» per el primer actor D. Miguel Rojas. Estrena del drama en un acte dels senyors Gabirondo y Kenderis «Los lobos» y «Don Alvaro o la fuerza del sino». Dilluns: «La muerte del tirano».

Teatre Català Romea
Avui dissabte, a dos quarts de deu, «Los incasables», el drama en quatre actes de Suderman, traduïdo Costa y Jordà «Magda», protagonista E. Giménez y R. Abadía. Demà diumenge, tarde y nit «Magda» y «Los incasables». Se despatxa en Comptaduria.

TEATRE TIVOLI. — Avui dissabte, tarde a les sis, per única vegada, vermoutheu senzil. Preus baratíssims. «El príncipe Castor», la sens igual «La Goya». Nit, a un quart de deu, «Feli-pe II», estrena a Barcelona l'òpera holandesa en tres actes del cèlebre mestre Van Oost, lletra y cantables de A. Mas y Joseph J. Cadenas.

Los molinos cantan
presentada esplèndidament. Grandis éxit en el millors teatre europeu Resonante Faradola per 60 senyors. L'òpera de Barcelona

LA GOYA
Demà diumenge, tarde y nit, «Los molinos cantan» y «La Goya». En preparació «La veda del amor» y «La reina Mimí». Se despatxa en Comptaduria.

GRAN TEATRE CIRCOL DE SANS
Companyia del Sindicat d'Actors Dramàtics Catalans. Avui dissabte 11 janer, a les nou

El Ferrer de Tall
Preus populars. Demà diumenge a dos quarts de quatre tarde

Sonyora avia vol marit
El pintor de miracles
Entrada y butaca a pla. (timbre inclòs). Despaig de localitat: Kiosco Eldorado, Rambla Catalunya, davant Ronda Universitat.

FRONTO COMTAL
Dos grans partits para avui a les 4 y quart. ROJOS: Anacabe, Trece. BLAUS: Abando, Salazar. Entrada 2 pessetes.

Nit a un quart d'onze, partit extraordinari. ROJOS: Olamendi, Eloi. BLAUS: Higinio, Grenago. Entrada 2 pessetes.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

La Bohemia Modernista
Carnaval de 1913

Grans balls de màscares para'ls dies 11, 18, 25 y 30 de janer y primer de febrer. Cors de trajos amb valiosos premis y «derroches» de confetis y serpentina. Banda augmentada amb varis professors.

Concerts

Palau de la Música Catalana

Dilluns vinent, 13 janer, al vespre, **RECITAL PER LA PIANISTA Maria Lluçia Vidal**

a benefici de les obres de l'Església de Ntra. Senyora del Carme. Programa: **HAENDEL — BEETHOVEN — LISZT, GRIEG GRANADOS;**

Localitat: Magatzem de Música, Dotesio y 3, Portal del Angel.

ALCAZAR Gran Café Concert. Res-taurant de primer ordre. Sarsueles alegres. Continuament Grans Debuts.

Gran Edén Concert
Tard, dos quarts de 7 y nit: dos quarts de 10. **CAMILLE OBERT - ENTRADA LLIBRE**

ROYAL CONCERT - MUSIO-HALL. Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal. Grans Concerts tots els dies tarde y nit, per una important «Companyia de Varietés».

MUSIC-HALL - LA BUENA SONATA - GINJOL. Nit: Gran éxit de tota la Troupe.

Cinematògrafs

Gran saló cine Doré
Avui dissabte hermosíssim programa de pel·lícules y

4 Grans atraccions 4
«Romeu», contorsionista nomenat «el home mocador». Éxit de «Los cuatro Rodriguez» acrobates saltadors «Los Romeu», duetistes espanyols únics en son genre, ovacionats diàriament per el distinguit públic que concorreix a aquest local. Ovacions continues a la hermosa cancionista

Paquita Escribano
Pròxims y sensacionals debuts.

IDEAL CINE
Hermós programa. «La ley de la guerra», «El sueno», 300 metres, gran éxit etc. Demà a les onze, gran vermoutheu amb regals als nens.

DIORAMA Avui dissabte, tres grans estrenes:

La escalera viviente
La gratitud del viejo coronel
«Sánchez de pesca», «El precursor de la muerte», «Angelina la niña terrible» y altres.

SAN PAU, 85
DIANA CINES ARIBAU, 4 **ROYAL**

Entrada general y butaca plaça. 0'10. Preferència. 0'20

Avui dissabte, programa monstre. Estrenes: «Para la madre», «Un romance del mar», «La Artillería de montaña», «Sanchez de pesca».

últim dia «La Condesa de Shara», gran succés de «Entre el amor y el deber», éxit de «La ca- ca era», «Revista Pathé» núm. 200, «La hija del Director» y altres varis. Demà gran succés vermoutheu de 1 a 1 y estrena de «Don Pícorre empleado de Correos», Dilluns, el deliri d'«es-trenes» «Nuestras mujeres modernas», Nordisk; «La viuda alegre», Clair.

DIVERSIONS PARTICULARES

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els di- vendres, boullabaise. Dissabtes menü corrent y vegetarià.

Botlletí comercial
10 Janer de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA
Cotitació oficial

Oper. Dinar Paper

Londres, 90 dies vista..... 25'40

París, xec..... 26'99

Madrid y plases bancs, a 3 d'v..... 7'10

Oper. Dinar Paper

Deute Int. em. 1908 serie A..... 81'50

— serie B..... 81'50

— serie C..... 81'50

— serie D..... 81'50

— serie E..... 81'50

— serie F..... 81'50

— serie G..... 81'50

— serie H..... 81'50

— serie I..... 81'50

— serie J..... 81'50

— serie K..... 81'50

— serie L..... 81'50

— serie M..... 81'50

— serie N..... 81'50

— serie O..... 81'50

— serie P..... 81'50

— serie Q..... 81'50

— serie R..... 81'50

— serie S..... 81'50

— serie T..... 81'50

— serie U..... 81'50

— serie V..... 81'50

— serie W..... 81'50

— serie X..... 81'50

— serie Y..... 81'50

— serie Z..... 81'50

— serie AA..... 81'50

— serie AB..... 81'50

— serie AC..... 81'50

— serie AD..... 81'50

— serie AE..... 81'50

— serie AF..... 81'50

— serie AG..... 81'50

— serie AH..... 81'50

— serie AI..... 81'50

Comp. Gen. Tab. de Filipinas..... 93'00 93'50

General Sucurs d'Espanya..... 93'75 100'25

Comp. Anifals Asland..... 93'50 94'00

Port de Barcelona, em. 1905..... 93'50 94'00

— Circular 1909..... 93'50 94'00

— 1910..... 93'50 94'00

— 1911..... 93'50 94'00

— 1912..... 93'50 94'00

Port de Tarragona..... 93'50 94'00

Bonos pref.-Comp. reg. Ebra..... 93'50 94'00

Societa Catalana Gas..... 93'50 94'00

Catalana General de Cr. dit..... 93'50 94'00

Societat de Crèdit Mercantil..... 93'50 94'00

Comp. Cotes y Automobils..... 93'50 94'00

Siemens Schuckert, ind. el c..... 93'50 94'00

Societat Valenciana Elec..... 93'50 94'00

Navegació y Industria..... 93'50 94'00

Societat Carbons de Berge..... 93'50 94'00

Accions

Oper. Dinar Paper

Banc de Barcelona..... 93'50 94'00

Banc Prestams y Descomptes..... 93'50 94'00

Societa Catalana Gas..... 93'50 94'00

Catalana General de Cr. dit..... 93'50 94'00

Societat de Crèdit Mercantil..... 93'50 94'00

Comp. Cotes y Automobils..... 93'50 94'00

Siemens Schuckert, ind. el c..... 93'50 94'00

Societat Valenciana Elec..... 93'50 94'00

Navegació y Industria..... 93'50 94'00

Societat Carbons de Berge..... 93'50 94'00

Accions

Oper. Dinar Paper

Banc de Barcelona..... 93'50 94'00

Banc Prestams y Descomptes..... 93'50 94'00

Societa Catalana Gas..... 93'50 94'00

Catalana General de Cr. dit..... 93'50 94'00

Societat de Crèdit Mercantil..... 93'50 94'00

Comp. Cotes y Automobils..... 93'50 94'00

Siemens Schuckert, ind. el c..... 93'50 94'00

Societat Valenciana Elec..... 93'50 94'00

Navegació y Industria..... 93'50 94'00

Societat Carbons de Berge..... 93'50 94'00

Accions

Oper. Dinar Paper

Banc de Barcelona..... 93'50 94'00

Banc Prestams y Descomptes..... 93'50 94'00

12'72 12'72 12'72

12'37 12'37 12'37

12'32 12'32 12'32

12'21 12'21 12'21

11'72 11'72 11'72

11'62 11'62 11'62

NOVA-ORLEANS, 10 de janer

Anterior

Tanca

Disponible

12'11/16